

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Черкаській області

Слідчий відділ

вул. Гоголя, 240, м. Черкаси, 18000, тел. (0472) 37-92-44
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_chk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001740

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Черкаси

29 січня 2024 року

Начальник відділення слідчого відділу Управління СБ України в Черкаській області підполковник юстиції Смілянець Сергій Вікторович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22023250000000191 від 30.05.2023 за ознаками злочинів, передбачених ч. 5 ст. 111-1, ч. 2 ст. 111 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні злочинів, керуючись ст. ст. 42, 276 – 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Кошилю Андрію Миколайовичу,
03.11.1978 р.н., уродженцю м. Сватове
Сватівського району Луганської області,
українцю, зареєстрованому за адресою:
Луганська область, Сватівський район,
м. Сватове, вул. Новоселівка, б. 9,
проживаючому на тимчасово окупованій
території України, громадянину України,

про те, що він підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України;

державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, а саме надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинених в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994

року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі – рф) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент рф, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації (далі - зс рф) на територію України.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

О 04 год. 30 хв. 24.02.2022 президентом рф оголошено початок так званої «спеціальної військової операції» проти України з метою проведення «демілітаризації та денацифікації України».

В той же час, тобто о 04 год. 30 хв. 24.02.2022 військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській,

Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

Із 05 год. 30 хв. 24.02.2022 у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Указом президента України № 64/2022 від 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан строком на 30 днів, тобто до 05 год. 30 хв. 26.03.2022.

Після цього на підставі Указу Президента України Зеленського В.О. від 14.03.2022 № 133/2022, від 18.04.2022 № 259/2022, від 17.05.2022 № 341/2022, від 12.08.2022 № 573/2022, від 07.11.2022 № 757/2022, від 06.02.2023 № 58/2023, від 01.05.2023 № 254/2023, від 26.07.2023 № 451/2023 у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією рф, воєнний стан на території України продовжувався. На даний час, на підставі Указу Президента України Зеленського В.О. від 06.11.2023 № 734/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією рф, воєнний стан на території України продовжено з 05 год. 30 хв. 16.11.2023 строком на 90 діб.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована рф територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована російською федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Окупаційна адміністрація російської федерації - сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

У період з 08.03.2022 по цей час місто Сватове Сватівської міської територіальної громади Сватівського району Луганської області захоплено військовослужбовцями зс рф і воно знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, що визначено «Переліком територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією», затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309.

Таким чином, з 24.02.2022 і по цей день дії рф проти України підпадають під всі пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому такі дії слід кваліфікувати саме як акт агресії рф проти України.

У зв'язку із веденням агресивної війни з боку рф проти України, 08.03.2022 діючою армією рф захоплено місто Сватове Сватівської міської територіальної громади Сватівського району Луганської області.

З метою встановлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади на територіях населених пунктів Луганської області, які на даний час контролюються (контролювались) та утримуються (утримувались) російськими військами, представниками рф залучаються особи з числа місцевого населення Луганської області для формування органів управління, які виконують функції виконавчих органів влади на окупованих територіях.

Згідно Указу так званого «голови лнр» №УГ-125/22 від 03.03.2022 на тимчасово окупованій території Луганської області була створена т.зв. «адміністрація Сватівського району лнр», яка є підконтрольним рф незаконним самопроголошеним органом, який узурпував виконання владних повноважень на тимчасово окупованій території Сватівської міської територіальної громади Сватівського району, та яка виконує властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України.

Указом так званого «голови лнр» №УГ-159/22 від 12.03.2022 на тимчасово окупованій території Луганської області визначено адміністративно-територіальний устрій «луганської народної республіки», який відповідає адміністративно-територіальному устрою Луганської області України станом на 18.05.2014.

Також, 29.11.2022 на тимчасово окупованій території міста Сватове Сватівської міської територіальної громади Сватівського району Луганської області був створений незаконний орган влади т.зв. «отдел судебных приставов сватовского районного управления юстиции министерства юстиции луганской народной республики».

Представниками рф на тимчасово окупованій території Луганської області створено підпорядковану, керовану та фінансовану рф окупаційну адміністрацію, в яку входять органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України. При цьому, представники підконтрольних рф самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території Луганської області, здійснюють підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, у тому числі із числа громадян України, які перебувають на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів, є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу рф.

В листопаді 2022 року у Кошиля А.М. виник намір щодо співпраці з окупаційною адміністрацією держави-агресора, яка створювала на захопленій території міста Сватове Сватівської міської територіальної громади Сватівського району Луганської області власні незаконні органи влади. Зокрема, Кошиль А.М. прагнув зайняття адміністративних посад, які б дозволяли надавати допомогу державі-агресору.

Так, громадянин України Кошиль Андрій Миколайович, фактично проживаючий на території міста Сватове Сватівської міської територіальної громади Сватівського району Луганської області, будучи достеменно проінформованим та розуміючи факт захоплення міста Сватове Сватівської міської територіальної громади Сватівського району Луганської області збройними силами рф, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, будучи обізнаним про те, що місто Сватове Сватівської міської територіальної громади Сватівського району Луганської області є невід'ємною складовою частиною України, порядок утворення органів виконавчої влади регулюється виключно Конституцією України та законами України, перебуваючи у листопаді 2022 року (більш точну дату органом досудового розслідування не встановлено) в місті Сватове Сватівської міської територіальної громади Сватівського району Луганської області, діючи умисно, всупереч інтересам держави Україна, її суверенітету та територіальній цілісності, з ідеологічних та корисливих мотивів, підтримуючи воєнну агресію рф на території України, добровільно, без фізичного примусу, погроз вбивством чи застосуванням насильства щодо нього чи членів його родини, зайняв посаду у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території міста Сватове Сватівської міської територіальної громади Сватівського району Луганської області, а саме посаду т.зв. «начальника відділу судових приставів Сватівського районного управління юстиції міністерства юстиції «лнр».

У період з листопада 2022 року по теперішній час Кошиль А.М., як «начальник відділу судових приставів Сватівського районного управління юстиції міністерства юстиції «лнр», покладено, відповідно до «постановлення совета министров «лнр» № 50 от 02.02.2016 «об утверждении временного

положения о судебных приставах луганской народной республики», виконує наступні організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції:

- організовує роботу судових приставів;
  - забезпечує вжиття заходів щодо своєчасного та повного виконання судовими приставами судових актів, актів інших органів прокуратури та посадових осіб; затверджує постанови судових приставів-виконавців у випадках, передбачених нормативними правовими актами, які встановлюють порядок ведення виконавчого провадження на території луганської народної республіки;
  - організовує та контролює діяльність підпорядкованих судових приставів щодо забезпечення встановленого порядку діяльності судів;
  - у разі ухвалення рішення міністром юстиції луганської народної республіки про охорону будівель, приміщень суду у цілодобовому режимі організовує таку охорону;
  - взаємодіє з головами судів з питань забезпечення встановленого порядку діяльності судів;
  - організовує роботу із забезпечення безпеки під час здійснення виконавчих дій, провадження попереднього розслідування в формі дізнання, охорону будівель та приміщень служби судових приставів, а також охорону конфіскованого майна боржника;
  - видає розпорядження з питань організації діяльності судових приставів;
  - має право за погодженням із головним судовим приставом луганської народної республіки скасувати або змінити не відповідне вимогам законодавства луганської народної республіки рішення посадової особи підрозділу судових приставів;
  - є розпорядником коштів, що знаходяться на рахунку з обліку коштів, що надходять до тимчасового розпорядження підрозділу судових приставів (депозитний рахунок підрозділу судових приставів);
  - здійснює в межах своєї компетенції контроль у встановленій сфері діяльності;
  - у разі потреби виконує обов'язки судового пристава-виконавця;
  - при здійсненні контролю за примусовим виконанням судових актів, актів інших органів та посадових осіб вчиняє окремі виконавчі дії відповідно до чинного законодавством луганської народної республіки;
  - здійснює інші повноваження, передбачені нормативними правовими актами, які встановлюють порядок ведення виконавчого провадження на території луганської народної республіки, а також прийнятими відповідно до них іншими нормативними правовими актами луганської народної республіки;
- Також, начальник відділу має право покласти на своїх заступників виконання обов'язків судового пристава-виконавця.

Таким чином, за встановлених обставин, громадянин України Кошиль Андрій Миколайович підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, а саме у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території.

Крім того, згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акта Ради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент рф, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів зс рф на територію України.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

О 04 год. 30 хв. 24.02.2022 президентом рф оголошено початок так званої «спеціальної військової операції» проти України з метою проведення «демілітаризації та денацифікації України».

В той же час, тобто о 04 год. 30 хв. 24.02.2022 військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

Із 05 год. 30 хв. 24.02.2022 у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Указом президента України № 64/2022 від 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан строком на 30 днів, тобто до 05 год. 30 хв. 26.03.2022.

Після цього на підставі Указу Президента України Зеленського В.О. від 14.03.2022 № 133/2022, від 18.04.2022 № 259/2022, від 17.05.2022 № 341/2022, від 12.08.2022 № 573/2022, від 07.11.2022 № 757/2022, від 06.02.2023 № 58/2023, від 01.05.2023 № 254/2023, від 26.07.2023 № 451/2023 у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією рф, воєнний стан на території України продовжувався. На даний час, на підставі Указу Президента України Зеленського В.О. від 06.11.2023 № 734/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією рф, воєнний стан на території України продовжено з 05 год. 30 хв. 16.11.2023 строком на 90 діб.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована рф територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована російською федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування

російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Окупаційна адміністрація російської федерації - сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

У період з 08.03.2022 по цей час місто Сватове Сватівської міської територіальної громади Сватівського району Луганської області захоплено військовослужбовцями зс рф і воно знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, що визначено «Переліком територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією», затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309.

Представниками рф на тимчасово окупованій території Луганської області створено підпорядковану, керовану та фінансовану рф окупаційну адміністрацію, в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України. При цьому, представники підконтрольних рф самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території Луганської області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів, є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу рф.

Зокрема 26.04.2022 року на тимчасово окупованій території міста Сватове Сватівської міської територіальної громади Сватівського району Луганської області завершене створення незаконного органу влади – т.зв. «отдел судебных приставов сватовского районного управления юстиции министерства юстиции луганской народной республики».

Так, громадянин України Кошиль Андрій Миколайович, 03.11.1978 року народження, умисно на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, інформаційній та економічній безпеці, в період з листопада 2022 року (більш точну дату органом досудового розслідування не встановлено) по теперішній час, перебуваючи у «відділ судових приставів Сватівського районного управління юстиції міністерства юстиції «лнр»» (м. Сватове Сватівської міської територіальної громади Сватівського району Луганської області), займаючи посаду «начальника відділу судових приставів Сватівського районного управління юстиції міністерства

юстиції «лнр»», реалізуючи свій злочинний умисел, діючи умисно та виконуючи покладені на нього організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції, вказівки і розпорядження представників окупаційної адміністрації рф в окупованому місті Сватове Сватівської міської територіальної громади Сватівського району Луганської області, бажаючи проявити себе та довести свою лояльність і відданість окупаційній владі держави-агресора, нехтуючи своїм конституційним обов'язком щодо захисту прав та інтересів громади, безпосередньо організовує роботу судових приставів; забезпечує вжиття заходів щодо своєчасного та повного виконання судовими приставами судових актів, актів інших органів прокуратури та посадових осіб; затверджує постанови судових приставів-виконавців у випадках, передбачених нормативними правовими актами, які встановлюють порядок ведення виконавчого провадження на території луганської народної республіки; організовує та контролює діяльність підпорядкованих судових приставів щодо забезпечення встановленого порядку діяльності судів; у разі ухвалення рішення міністром юстиції луганської народної республіки про охорону будівель, приміщень суду у цілодобовому режим організовує таку охорону; взаємодіє з головами судів з питань забезпечення встановленого порядку діяльності судів; організовує роботу із забезпечення безпеки під час здійснення виконавчих дій, провадження попереднього розслідування в формі дізнання, охорону будівель та приміщень служби судових приставів, а також охорону конфіскованого майна боржника; видає розпорядження з питань організації діяльності судових приставів; має право за погодженням із головним судовим приставом луганської народної республіки скасувати або змінити не відповідне вимогам законодавства луганської народної республіки рішення посадової особи підрозділу судових приставів; є розпорядником коштів, що знаходяться на рахунку з обліку коштів, що надходять до тимчасового розпорядження підрозділу судових приставів (депозитний рахунок підрозділу судових приставів); здійснює в межах своєї компетенції контроль у встановленій сфері діяльності; у разі потреби виконує обов'язки судового пристава-виконавця; при здійсненні контролю за примусовим виконанням судових актів, актів інших органів та посадових осіб вчиняє окремі виконавчі дії відповідно до чинного законодавством луганської народної республіки; здійснює інші повноваження, передбачені нормативними правовими актами, які встановлюють порядок ведення виконавчого провадження на території луганської народної республіки, а також прийнятими відповідно до них іншими нормативними правовими актами луганської народної республіки; начальник відділу має право покласти на своїх заступників виконання обов'язків судового пристава-виконавця;

Допомога Кошиля А.М. представникам іноземної держави призвела до забезпечення сталого та належного функціонування незаконно створених органів влади та посилила заходи тимчасової окупації.

Таким чином, за встановлених обставин, громадянин України Кошиль Андрій Миколайович підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а саме: державна зрада, тобто

діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, а саме надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинене в умовах воєнного стану.

Начальник відділення слідчого відділу
Управління СБ України в Черкаській області
підполковник юстиції

Сергій СМІЛЯНЕЦЬ

«П О Г О Д Ж Е Н О»

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Черкаської обласної прокуратури

Катерина КОСТЕНКО

«29» січня 2024 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ / _____

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2024 року

Письмове повідомлення про підозру вручив:

**Начальник відділення слідчого відділу
Управління СБ України в Черкаській області
підполковник юстиції**

Сергій СМІЛЯНЕЦЬ

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка)

Кошиль Андрій Миколайович

(прізвище ім'я та по батькові)

zareestrovaniy (na): **Луганська область, Сватівський район, м. Сватове, вул. Новоселівка, б. 9**, проживаючий на тимчасово окупованій території України, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 **Вам необхідно з'явитися 05.02.2024, 06.02.2024 та 07.02.2024 о 10:00 до начальника відділення слідчого відділу УСБУ в Черкаській області підполковника юстиції Смілянця С.В., за адресою: м. Черкаси, вул. Гоголя, 240, р.т. (0472) 398-667**

для участі у

ДОПИТІ

(назва процесуальної дії)

у кримінальному провадженні

22023250000000191

(найменування, номер)

в якості

ПІДОЗРЮВАНОГО

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб - у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб - у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несе відповідальність, встановлену законом.

5. Ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Начальник відділення слідчого відділу
УСБУ в Черкаській області
підполковник юстиції

Сергій СМІЛЯНЕЦЬ

М.П.

«29» січня 2024 року

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, найманням житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України

(відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

Начальник відділення слідчого відділу
УСБУ в Черкаській області
підполковник юстиції

Сергій СМІЛЯНЕЦЬ